

...taze pesme još se
puše..iz šešira i iz duše...

DVA DRUGARA

Kupali se kupali u kadi
Nisu znali kako se to radi
Mislili su kupanje na suvo
A voda im zapušila uvo

Mokri su im repići i šape
Oči tužne u daljinu zjape
Dlaka vlažna sapunica svuda
Ni da lanu ne mogu od čuda

Mokri naskroz od glave do pete
Skroz zbunjeni ko pokislo dete
Sede glede i mnogo se jede
Sušiće se sve do one srede

Goran Radošević Radoš

Imao sam ...

Imao sam druga prijatelja brata
Imao sam nekog vrednijeg od zlata
Delli smo dobro delili smo bedu
Sve što u životu dođe već po redu
Sad je ko zna kamo sad je ko zna kuda
On je možda nigde a možda je svuda
O njemu se laje sada na sva usta
Ali šta to vred duša mi je pusta
Mi smo bili svetlo usled nekog mraka
Ja sam bio telo on je bio dlaka
Imao sam druga prijatelja brata
Imao sam nekog vrednijeg od zlata
Voleo sam njega koliko se može
Dao bih mu kosku osatao bez kože
Mi smo bili čopor nismo bili rulja
On je bio čovek ja sam bio hulja
Imao sam druga uličnog hroja
Tamo gde je sivo on je bio boja
Vreme već je stalo danas mi je juče
Pamtim kao čovek patim kao kuče

JEDNOG DANA, JEDNOG LETA..

Jednog dana, jednog leta - negde na kraj belog sveta.
Dok su tople kiše lile - sretoše se slon i pile.

Nisu znali, nisu hteli - slučajno se eto sreli.
Al' taj slučaj čudan posta - druženja im nikad dosta.

Zajedno su cveće brali - po barama noge prali.
Smejali se dan do podne - misli čiste, blagorodne.

Veličina nije bitna - ako duša nije sitna.
Drugarstvo se pravo stvara - bez imanja i bez para.

Jednog dana, jednog leta - rastavi ih neka seta.
Pile ode svojoj kući - slon u krdo sve plaćući.

Nisu znali, nisu hteli - slučajno se eto sreli.
Sretna lica, noge bose - a sad tugu sobom nose.

Od tad prođe mnogo leta - razdvojeni u dva sveta.
Preko mora, šuma, bara - još se vole dva drugara.

I dok tople kiše liju - noću kad se od svih kriju
Još sanjaju dane mile - kad su bili slon i pile.

kad otkriju...

Kad otkriju srca sitna
Da su jedno drugom bitna

Kad otkriju njuške nežne
Da su sasvim neizbežne

Kad otkriju dva repića
Da su oni srodna bića

U tom ima nečeg vrlog
Osam nogu i taj brlog

U tom ima nešto pseće
Malo tuge mnogo sreće

Goran Radošević Radoš

Znaš li šta je ljubav

Dobro jutro moj usnuli grade
Šta u tebi njene oči rade
Gde lutaju miluju li koga
Sete li se bar repića moga

Sete li se ulica i polja
Kad budućnost bila nam je bolja
Kad smo skupa lajali na zvezde
Ne želeći da ikad projezde

Duge noći pod klupom u parku
Sretni dani tamo u šumarku
Jedno srce imasmo nas dvoje
Al to srce više nije moje

Dobro jutro moj usnuli grade
Od tuge već šape mi se hlade
Kiša pljušti suzi nema broja
Gde je ona što je bila moja

MALO LEPŠE

Danas pomiluj nekog samo jedanput više
Danas poljubi nekog dok tužne suze briše
Pomozi jednom od onih koji se silno muče
I sve će biti lepše nego što beše juče

Danas bar jedan osmeh pokloni ovom svetu
Zagrli snažno nekog zagrli celu planetu
Poguraj teret nekom ko teret jedva vuče
I sve će biti lepše nego što beše juče

Obraduj danas nekog nečiju staru majku
Ispričaj nekom priču nekom najlepšu bajku
Nahrani neko čeljade nahrani gladno kuče
I sve će biti lepše nego što beše juče

Goran Radošević Radoš